

1901-04-04

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Hillerød, Karlsberg

Archive:
Mappe 28 nr. 4a-d

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. YA

Karlbug. Hillerød
4/4 - 1901

Gæmme.

Kære Joachim.

Skint jeg ved du ikke gæder
den Slags Ting, saa prøver jeg
dog min Lykke her og for Sagens
Skyld.

Har du ikke et eller flere gode Bøger

eller du kunde laane

X Komiteen for Münchener- og
Videnskabelige Meddelelser i Aar.

Min Begjær om der presses
paa; 182 Næste har Kalmus
en vis Sum til Udgifter, Min
skrift ligger det dobbelt, naar
de kan vil sætte det i Værk. Men
man ønsker leveres der for det
stilles Medvirksomhed. Du

Meningen kan al eens ngen
B: Meêr dene (thi Chancem
In for Salg shal van goe)
saa maa d under kaster in Censur,
In al iende van Velerly har
18^d Holv o'gt nien slaaved Comité
for penunns Uddillingen
med Viggo Johansen, Jul. Paulsen
og Tuxen, som formentes al over
velsets af os. Vi skued da med
den 3 Repræsentanter for den
fri. Da inges af van Medlemmer
har vant paa et liden Cirk-
luløn paa Bestyrelsen (-mødet)
os paa et van Medlemmer alle
andten liden har den
paa egen Haand maattet udvæle,
3 Jurymedlemmer, nemlig
Achen, P. V. Jørgen Klein og
Fried; den 3 Herre shal da

Jensens at deltage, Bedømmelse,
kan enden vandskejsen
at skaffe Billeder Dige.
For Øjeblikket i dansk Kunst
mest vel set i det land, der er
Vendensdeling har, der Re-
ning gjord stort Gavn. Liden
3 Johannes, ligesom Loya-
sen der er forfattet Mand,
sige at der for Øjeblikket er gode
Vidste for danske Maler i det
Land, men der gælder det
at naar i repræsentation, i
der bliver godt og lydeligt repa-
renteret.

For mig at hjælpe de to slægtens
Lyden i har overvundet
gæstet Arbejde, skiden i
et adskilligt, der i det
læge Byde paa anden i den
selv at den med. Men af

Overduidelijk Gronds u for uij dat
al jn uil gën aelkrad jn fornaar
for al bi Kan Komme hit al
elaa ien veulige Karmat
forbode hit Char latten borgen
over all hwer i ieden Thad jn ver
Selslandijheid y Vardijheid Kan
artijer rammene den bevi
gön m. Is uil overduidelijk
y m ter van zyulig, na
al den Spalluig der har vout
M. laugen skal jod. Missen
uig; jist naa i vishelijheid
tyds jaler or rone y handlen
som it stot Kuntur rampen
i jaller Futurisme (med Offe
ja bezz jider gha kwe i sen)
il ograa Publiken jenne
Dressen jaa ien Missen uig
mod or ut leet; jn har deron
afant it y ande. - si kan
vil idag jaal it Annulderen

II

blauket. Far de 10-12 inder-
ne modtager Billedene;
Censurlokalene paa den ny gaa-
de buegaard. De Regninger
betaler gælden, gælden der kan
at finde et Par Billeder
og sende dem derud; Reden
gaar af sig selv. - En Ting
af praktisk Betydning:

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 13

Billeder de skal sælges
for ikke over forsynd med
Aarstal. Kunsthandlere
køber ikke gamle Billeder.

Der vil flinke; man kan
saa meget mere end man tror
naar man vil. Gør det for
Udstillingerne (de frie) Skole,
for det af Politik - og maade
de ogsaa paa Fordel Deres.

Long leuge p'fballwa
tal med dy; de er flen
ejendommelig Ting i Gden.
Men p'kommen nok snart
til dy.

Find fortall mig; dy at
H. Johansen har sagt til
ham: ja nok har indtæller
Ring jo herder.

Har jeg det ikke noget til min
utall. det var noget de jo
er fastslået. Men det
omtalt det til noget, og bedt
den de vidste det, til den end,
ja at det ikke skues kunne
fortælligt ud. At man
vil vel kunne se Ring
sele. Men det jo sandt skaldet.
For Riden har Johansen

gj'et mig den Glæde at se min
Billeder, mig et lit mig selv, hvad
j' aldrig havde troet j' skulde
se. Man har vist vel
migel overlegen imod mig; -
Færdigheden var j' endog anse-
lig derover, da j' vist j' var
migel beskeden og aldrig har
bejlet til hans Gæst, raalre
som lit nogen anden. J' er
vist god, han ikke trod og om
min Artyde og kunde ogsaa
god iude, han næppe kunde
gørde, men munt det ikke, at
han derfor behøvede at vandre
forne. Saa migel min
overrasket og glad (j' har
næsten rigt kunnet) blev j'.
Der kan vist ikke tænke sig, at
Kier har udsaaet det
er, men saa man ha betruget

alene, saa godt som altid at søle
sig men som taalt, end erkent
endrigt anerkent, af dem man
selv vürdner højet og al maalt
slige mange bittre Tiller.
Fidvordig Kritik, frunsprungel
of Fortælling og Fiteresse er
en god og paaskönmelserdig
Ting; men det Opmunting
trænger man ogsaa til i mulden
naar man er til at forkynde,
og naar man i mange Aarsager
har maattet arbejde for Ting.
Det ved alle hvor bittet det er. ~~F~~
Selve gode Mennesker lader sig
let forlede til at over se og
kunne beskudne Medarbej-
dere; men de der se alle Næsten
i Vjend med Selskabet, de
gaar altid i grunden og bliver
beholdt med Hænger.

III

Herfor glædes y varmere
 Johansen ganske ivende
 indtælle mig saa usigelig.
 Ikke snæder at jeg af Øjeblik
 desaf lader mig forberede til at
 tro, min. Billeder vejer
 saameget, det har jeg,
 all for mange Aar over mig,
 at de rigtigt paa den. Men
 det især som et Solstrejf,
 der opløser y giver Mod.
 Egenty har jeg ofte fæll
 Kræfter imig, men jeg har
 ikke haft Selvtillid og har stænd
 uiguent paa adskillige,
 der med ikke større Evner
 men med større Medber y
 derfor større Tro paa sig selv,
 glæder mig saaret forbi. Ikke at
 de uopgivesind har bevand

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 28 Nr. 10

Misundem i min Sjæl, at her jeg
siger: men ingen Venod
ingen Længsel og mangt selv-
beskjædelse. Ofte har jeg ogsaa
haft saa meget at gøre med andres
Sager, at mit eget Arbejde kun
kunne komme i mellem, naar
Lig og huds færd, men som
en Birag. Men selvfølgelig
næsten skyldigt; men jeg har
ikke haft den Tid til at dets Værd,
som fortæller for at sparke
Hindringerne til Side. Og
Raad til at forbyde mig, idet
har jeg kunnaarlig haft.
Imidlertid kan det jo godt være
jag har trænge til en del
Tryk; Men jo mindre, og jeg skal
Kunne først, for ikke at blive

hormodig. Der skal jo en meget
bred Ryg til at bære de gode Sager,
og jeg er vel sagtens ikke mindre
forfængelig end andre.
Nu tror jeg - naaer jeg - jeg kunne
taale lidt Mistede, glæder
mig i alt fald med et Taknem-
lighed over et venligt Ord.
Spørgsmaal er jo i mindet
om de mindre og saa ingen Kraft
og Tidning - saameget som
at jeg kunne tage fat paa og
udvikle; for jeg føler jo godt
at jeg kun staar over Tærskelen.
Og - - min Opfattelse
min Kritik, men hele men-
niskelige Udvikling er blot
Jords Malene. Jeg føler
et Misforhold.
Vi opdrages til som Mænd at
- alle opdrages i alt fald -

ikke vil at se sig Kunder en
fri og primodig lidfældelse af
vor Tilstand, men derimod
vil at skrive Stic, de skulde
vurde efter hvor mange Tj'e
der var i den. Både Ekehøj
men i den Høj (den her var
hvis især for hvad godt de har
gjort eller) - og vilde se end
den en Kase. Jo ialfald ikke
let kunne ud derom, skind det vil kan
gør og brenning. Nu, naar
man indet mindst med
har faaet paa Tjesteren,
saa har man sjældent dattet
paa men med lusket angit
lig omkring langs Vagge
equally altid bange -
- ja d. vil lige bange for
traendes Dorn og derfor
bunde. Nj det gode skal ikke
tugter paa det skal elskes paa
lækker paa; - og det skal være mig

IV. Høvedopgaver al den det
over for alle de yngre, som maatte
træffe, som det roind har vedt om.
Beretningen betændt, saa gik
hij fortæller det.

Ja - tilgive mig den Høved-
gylden, men det er mange-
aars tilbageklæmt Fælede,
der her blev befrid ved Johansen
vælske Ord; og da jeg var okne
hij det, fandt det mig i Rummen, for
jag altid fæler det som min gamle
herlige Ven, skændt Aar og
Forholdene har gjort, at jeg ikke
i samme Tid har det det saa ofte,
som jeg gerne vil. Og - fjælske
det - lidt bange og jeg ogsaa for
dig, som for de allerfleste.

- Men - det ved jo, at jeg er
forfærdet til at lade Rummen

Ja, naadens fort har begyndt.
Ja saa den Thunderskrus
den om, og har i helle Lyd
det. Lad dog ikke for mig
Vagt derpaa og find sig selv
forpligtet til at svare derpaa.
Men gør hvad sig beder sig om,
find alle andre til Munchausen
uddillelige og is vor Flag
paa en hæderlig Maade, at
Sølleklug Carlene og Fanden
gubing Carlene og Fanden
Wintus om den skal alle
repræsentere Danmark.
At den lille Danmark
har is spidder hverandre
paa Naale og har Røde
Sioner ender for de
sten og, skende de i den
e F (ryd!) Kjønnede til

Sag, i det folkevalgte Kammer?
Det skal blev højest interessant
at se, om Ministeriet vil
at blev ridende oven paa
det Kammerets Niderlag.

Ju - der vilde Torvald nu at
det Regiment har kunget
meget og bragt meget til
stivelse, saa at saa uendeligen
langt borte fra Magten i
Tiden løber forbi, pygler sig.

Aa - her her trænger
et Luft - Liv, Lys, Kraft
og Varme. Godt gielder!

Det er den karlsbader,
der er elsker og omfattet
sig sig med samt den
røde Agnet.

Kærligt hils

Christian Grove den

En god og glad Paask! V. 220.